

Posudek magisterské diplomové práce

Autor/ka práce: Jan Maštera

Název práce: Psychokinetika fotografického obrazu

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Tomáš Pospiszyl, CAS

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně– F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....A.....
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....A.....
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....B.....
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....B.....
Jazyková a stylistická úroveň práce.....A.....
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....A.....
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....A.....
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....B.....

Celkové hodnocení diplomové práce...A.....

Slovní hodnocení diplomové práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Zájem o různé paranormální jevy spojené s fotografií Jana Maštera zajímají dlouhodobě, byly již předmětem jeho bakalářské teoretické práce. I z tohoto důvodu je třeba na jeho magisterskou práci klást vyšší nároky a požadovat, aby ke svému tématu přistoupil na kvalitativně vyšší úrovni. Spíše heuristicky pojaté zpracování spiritistické fotografie z bakalářského studia Maštera posunul směrem ke konfrontaci ideové podstaty myšlenkové fotografie a způsobu, jakým vnímáme fotografický obraz jako takový. Nezajímá ho tedy konkrétní pozadí jednotlivých psychokinetických experimentů a nepátrá po způsobech, kterým bylo dosahováno jejich výsledků. Bere je jako fakt, z kterého můžeme vyčíst historicky se proměňující společenské představy spjaté s možnostmi a funkcemi fotografie.

Práce se skládá ze dvou částí. V první si Jan Maštera z historie myšlenkové fotografie vybírá čtyři příklady, které podrobněji popisuje a analyzuje: Hippolyte Baraduca, Tomokichi Fukuraie, Teda Seriose a Experimentální skupinu Scole. Ta těchto příkladech ukazuje proměnlivost předpokladů, které se k myšlenkové fotografii vázaly. Druhá část práce se pokouší zobecnit poznatky z části první a zjistit, co fenomén myšlenkové fotografie o našem pojetí fotografie vypovídá.

Esej je psána kultivovaně, ostatně je výsledkem dlouhodobé a v zásadě soustředěné práce. Někdy měl snad potíže účinně vztáhnout obdivuhodný objem vstřebané literatury k vlastní práci. Jan Maštera k psaní magisterské práce volil odpovědný přístup, oceňuji, že si svoji úlohu nijak neusnadňoval. Chtěl se konfrontovat s obtížným tématem se všemi riziky, které podobné rozhodnutí přináší. Maštera kladl velký důraz i na grafickou stránku předkládané práce, způsob umístění obrázků a rozšířených popisů v textu umožňuje dobrou konfrontaci hlavního textu s tímto materiálem.

Fotografie mechanicky zaznamenává obrazy okolního světa, současně toto vymezení široce přesahuje. Mašteru v závěrečné části práce zajímá, co lze fotografií „uvěřit“, proč jí vůbec věříme a jak se díky její existenci mění naše chápání světa. Jeho úvahy vycházejí z přesvědčení, že myšlenkový konstrukt paranormální fotografie odpovídá myšlenkovému aparátu jakékoliv fotografie. Originálně se dotýká koncepcí klasiků teoretiků fotografického obrazu Waltera Benjamina a Rolanda Barthesa a bystře analyzuje práce zvolených příkladů (myšlenkový fotogram Tomokichi Fukuraie, fotografické halucinace Teda Seriose, paralela mezi psychokinetickou a digitální fotografií). Dochází k závěru, že zhmotňování myšlenek prostřednictvím fotografie je v protikladu ke způsobu zobrazování u klasické fotografie, jelikož je od počátku postavená na specifické ideologii vnímání.

Jestliže bych měl zmínit nějaké kritické připomínky, zřejmě by se vztahovaly k úvodu a závěru práce: Maštera měl potíže jasně formulovat svou hypotézu. Doteď si myslím, že anotace mohla působit daleko přesvědčivěji. Podobný dojem mám i ze závěru, kterému chybí pokud o skutečnou, třeba i riskantní generalizaci zjištěného.

Datum:1.6.2016.....

Podpis: